

ДОМ УЧЕНИКА СРЕДЊИХ ШКОЛА “ЈАГОДИНА”

20m УЧо 25

Мај, 2012. год.

Милена и Петар Гмитровић

Милена (302)

Шта рећи? Какву послуку порати?

Када брбљам о глупостима у школи, ликовима који ме нервирају, или који ми се свиђају речи теку као да је неко одврнуо чесму. Али када нешто треба рећи о људима који ти значе, језик се некако веже у чвор.

Сви ми смо ликови романа званог "живот". Шта рећи о лику који у мом роману има најважнију улогу...

Ја, кад бих хтела да вам причам о том лику, рекла бих вам да је ненормални обојавалац фудбала. Тај је у стању да проведе цео дан шутирајући лопту-било право или ону на PES-у. И кад не игра фудбал, прича о њему или гледа утакмице. А све и да хоће не би могао другачије, како кад су му и један и други деда од малена усађивали ту љубав.

А кад не муштра тело трчећи за лоптом, он мало муштра мозак играјући шах. И добар је у једењу фигура али не баш и у једењу чоколаде- кад год се клади у чоколаду о томе ко ће победити он заврши празних руку (са изузетком једног пута-чиста срећа)

Ако на ТВ-у нема утакмица замени их и неки добар филм или пак књига. Углавном борба за даљински (или миша и тастатуру) никад није искључена. А на youtube-у су најактуелнији вицеви из "вечери са Иваном Ивановићем", песме БС-а или (опет фудбал) најбољи голови сезоне...

Још бих вам рекла да је тај лик права добричина и велики зезатор. У његовом друштву шала и смех су неизоставни. Ваљаћете се од смеха да ли због доброг вица или зато што он не може људски да га исприча од кикотања.. Има додуше и неких маница нпр. воли дуго да спава, али то најбоље знају његови цимери... :).

Али ја вама нећу причати о њему, не, не, уопште! Рећи ћу вам само да га вреди познавати и бити му пријатељ, и још једна ситница: волим га највише на свету!

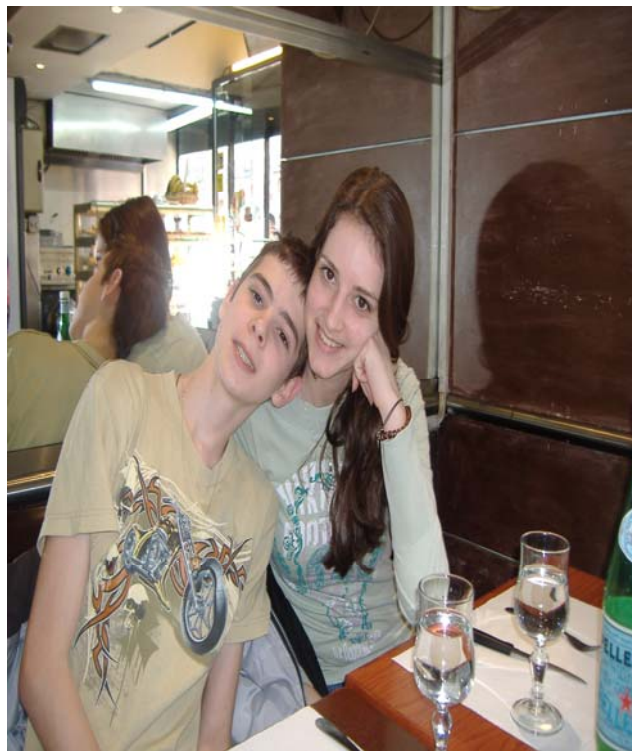
Петар (215)

Ако је о некој особи у овом интернату потребно рећи понеку лепу реч, онда је то дефинитивно моја мила сестра..

Битно је одмах на почетку истаћи обавештење да „када је она ту, све девојке могу да забораве на мене“!.

Она је право благо које треба чувати. Талентована је и лепа и све јој добро стоји. Никада нисам срео особу која је тако дружељубива, она остварује блиске контакте са особама на другом крају света које први пут види. Све јој иде од руке а нарочито језици: говори их боље од људи који се њима користе од рођења. Све чега се дотакне процвета. Никад не одустаје и за пораз није чула. Једноставно, она је савршена и поносим се што имамо заједничку крв!!!

Петар је написао P.S.додајте још неки закључак, јер ми не иде од руке, мислим, не иде ми целокупно писање, а закључци су најгори, али ми мислимо да му је овога пута закључак одличан, зар не?

Данијела и Данијел Добросављевић

Данијела - Даки (308)

Када смо били мали, мој брат и ја, често смо се свађали око тога који ћемо цртани филм да гледамо. Због млађег брата често сам морала да гледам оно што он жели и то ме је много нервирало. Једном сам се много наљутила и смислила сам како да му се осветим. Рекла сам му да је усвојен, да га је његова мајка оставила у копривама и да га је моја мајка нашла. Убедила сам га да он није мој брат и да ја од сада бирам који ћемо цртаћ гледати. Одјурio је код баке сав обливен сузама. Једва сам му објасили да то није истина и да сам лагала. Данас се, кад се сетим тога, насмејем, али у том тренутку ми није било пријатно да гледам свог брата како плаче. Одмах сам се покајала и било ми је јако криво што сам била себична и злобна.. Никада више нисам урадила ништа слично, била сам одговорна старија сестра и гледала „Нинџа корњаче“.. А када је он нешто направио, штитила сам га, рекла бих да сам ја, па су мене родитељи грдили. Поносна сам што је добар ђак; иако је бољи од мене нисам љубоморна. Много га волим, а једино ми смета што претерује са теретаном.

Дача (108) о сестри

Моја сестра је лепа, занимљива и јако симпатична.. Стално ме тера да идем до МАКСИ-ја да јој купим нешто или до трафике да допуни кредит. То ме код ње највише нервира, али никад не могу да јој одбијем. Увек је ту када ми треба неки савет или тема за писмени. Мада понекад зна да смара, ја је много волим.

Најзанимљивији ученици Стефан Давидовић, Александра Станковић - Мими

Највише спавају - Милан Милошевић 207, Ана Јовановић 308- проф. Кики то најбоље зна)

Највише је у соби - Комси код Каће 301

Највише зуји по ходницима - Металика 108

Мими 309

„Ала је леп овај свет“ - мој коментар

Што се мене тиче, нама ова Земља уопште више не треба. Одслужила је своје и ми сад лепо можемо да се преселимо на неку другу планету.

Ја се уопште не бојим ни смака света. У ствари он се одавно и десио само то још нисмо схватили. Ево доказа:

Човек је друштвено биће: небитно.

Више није неопходно да се родитељи и деца виђају тако често као некад: мобилни омогућавају да се у сваком тренутку ма где били чују или пошаљу поруку. Тако им се та могућност доступности своди на 2 поруке дневно, временом и мање. Одавно не ручају заједно, све ређе пију кафу заједно, све мање тема за разговор имају а кад су се последњи пут нашалили, ретко ко се сећа. Док родитељи усамљени у тишини гледају своје „омиљене“ програме, деца у својим собама преко тастатуре и екрана „разговарају“ са својих 3 000 виртуелних пријатеља широм света.

Рад је створио човека, или активност је неопходан услов живота - нетачно.

Човек данас седи код куће, а да скоро уопште не мора да устаје ту су разне електронске справнице, да упали ТВ, откључа кола, отвори гаражу, укључи светло, грејање итд. Онда опет седне у кола, па се вози, вози до посла где опет седи тј ради тако што гледа разноразне машине како раде. Кад се умори од стресног посла и седења, седне у кола па на рекреацију, на терене са вештачком травом, вештачким стенама, вештачким језерима, вештачким снегом. За неактивне су направљене покретне траке, масажери који обликују тело какво сте сањали. Што се тиче

лепоте ту је тек изобиље - вештачке трепавице, надограђени нокти, коса, а о уметцима за све делове тела не мора ни да се прича; против бора су пронађене креме које отклањају боре и пре него што се оне појаве (!?).

Кад због неактивности додате неки килограм ту је брдо успешних производа који за 5, 15 или месец дана могу да скину онолико килограма колико желите, и то тако да топите килограме док седите у својој удобној фотељи или ноћу док спавате.

Без Сунца нема живота, а сунчева светлост је неопходна за здравље због тога што подиже расположење, подстиче метаболизам, лучење витамина Д који је неопходан за кости итд, итд, - небитно.

Млади су се скоро навикли на ноћни живот, а Сунце све више смета, па су људи принуђени да се од њега штите почев од наочара, преко заштитних крема са разноразним факторима, па до клима уређаја код куће, у колима и на послу. Онај ко жели лепу боју може кад год хоће да оде до соларијума, а коме требају витамини може их купити у свакој продавници и то и дању и ноћу.

Ваздух је неопходан за живот - небитно

Недостатак здравог ваздуха данас може да се надокнади у кисеоничким собама, а три дана на мору може да замени само један боравак у сланој соби.

Вода је неопходна за живот - небитно

Ко још сме да пије воду са извора. Све је загађено. Вода се пије из флаша. За прање нам скоро и не треба - имамо крема за суво прање руку, косе, тела. А не треба нам ни за кување јела, јер Цептерово посуђе у истој шерпи може да пржи без уља и кува без воде (награда за оног ко препозна шта је пржено а шта кувано); у специјалним посудама ручак може да се скува за 15 мин. Уосталом не морате уопште ни да кувате, брза храна је на сваком кораку.

Сунце, вода, ваздух не требају ни биљкама ни животињама. И за њих су направљене куће, стакленици, кавези, па онда вештачка трава, вештачке планине, вештачка језере, вештачка киша, снег. Бежећи од природе, човек је ушао у куће а онда унутра унео природу. То што природа више није природна више ником не смета. Важно да човек сад може било где у космосу да се насели и ту опет направи Земљу.

Па шта онда рећи?

Неко је овде луд, а ја сам збуњена.

ДК

Најлепше - најсређеније мушке собе - 101, 104, 105, 111, 205, 207.

Бисери из дома

Паметан

Разговара васпитачица тако са ученицима из 216 како виде своју будућност, па дође и до Папића. Он размисли па ће озбиљно:

- Ја ћу прво да завршим ову школу, па ако се опаметим, уписаћу за полицајца.

Аћим га слуша па брзо дода: - А откад то за полицију требају паметни?

Нова фарба

- Професорка, јесте ли се Ви то фарбали?
- пита Папић васпитачицу.

- Јесам. `Ел се види? - одговара васпитачица.

- Ма не. Осетио сам кад сте прошли. - одговара Папић.

Није љубав Нова година

Васпитачица прича са ученицима 108 о факторима успеха.

Металика слуша то, па ће разочарано:

- А где је ту љубав? Какав је то успех без љубави?

- Има и љубави, али полако, још сте ви млади. Сачекајте мало.

- Шта има да чекам? Није љубав Нова година, па да је чекам - озбиљно ће Никола Драгутиновић.

Полиглоте

Металика седи у холу и разговара са групом ученика. Поред њега пролази студент Грк и каже му:

- Вецерас.... седам.

- Да, да. У зибен - одговара Металика.

- Шта ти каже? - пита Никола

- Видите како ја знам грчки. Како се добро споразумевамо. Рекао ми да вечерас у седам играју „Звезда“ и „Олимпиакос“.

- Е то је знање језика: он причао на српском, ти на немачком и то је грчки.

Шта је он?

У холу разговарају ученици и васпитач:

- Ја јесам лењ, али што је он лењ, то још нисам видео - каже први ученик за другог.
- Није он лењ. Не постоји лењ ученик, постоји само немотивисан ученик - додаје васпитач.
- Па кад ме не занима да учим, више волим праксу.- други ће.
- Али не може пракса без теорије - опет ће васпитач.
- Ма знам.
- Па ти си луд кад не можеш да научиш за двојку - додаје трећи ученик.
- Немој тако другу: луд. Није он луд; а осим тога луди нису глупи - васпитач ће.
- Па како онда да се каже шта је он? - пита први
- Па: **интелигентно глуп** - самоуверено ће за себе други ученик.

2012 година, година јубилеја Иве Андрића Прослава 120 година од рођења и 50 година од добивања Нобелове награде.

Иво Андрић је био књижевник и дипломата Краљевине Југославије.

Рођен је 9. октобра 1892. године у Долцу, поред Травника, у тадашњој Аустроугарској. Матичне књиге кажу да је крштен по римокатоличком обреду, али Андрић се највећи део живота изјашњавао као Србин.

Иво Андрић, добитник је **Нобелове награде** за књижевност 1961. године због свог целокупног дотадашњег рада о „историји једног народа“, првенствено за роман *На Дрини ћуприја* (1945).

ДОМ + ЈА = ДА

Спорт - Ћуприја 27.03.2012

Ћудбал девојке -КАО НИКАД ДО САДА прво место

Победиле „Сестре“, Ћуприју и Пжаревац Марија Вулић, Маријана Аврамовић, Станојевић Катарина, Шокац Катарина, Цветковић Драгана, Милетић Јелена, Вучковић Јована, Гајић Милица.

Најбољи играч и стрелац МАРИЈА ВУЛИЋ

Ћудбал дечаци - треће место - Аћимовић Андрија, Аћимовић Стефан, Милошевић Милан, Милош Милојевић, Стојадиновић Милош, Ћорђевић Игор, Стефан Алексић, Петровић Филип - вас. Дане Анђелковић

Кошарка момци друго место- за пола метра висине по играчу у финалу изгубили од Свилајнца за са,о 4 коша - Јовановић Иван - КИВИ, Јовановић Никола, Радисављевић Вељко, Ангелкоски Огњен, Цвијетић Борис, Антовић Душан, Пејић Александар, Антић

Немања. Победили Пжаревац и Артем (41 - 18 а победа слатка ко „слатки чварци“), васпитач Влада Новаковић

А тренирали само бацање поморанци са спрата.

Стрелци - девојке - ПРВО КАО И УВЕК - екипно и појединачно - Радивојевић Тања 166, Ћорђевић Мина 165, Гмитровић Милена 161 (Андрејевић Александра и Павловић Јована). Момци - треће место екипно - Ераковић Александар, Ракић Александар, Милорадовић Марко (појединачно Николов Душан и Јеремић Никола) тренер Растко Михајловић, васпитачица Тамара Панић

И шта рећи -„много добро смо се удали“

И да не заборавимо навијаче предвођене Давидовићем и Гидром

Спорт - Крагујевац 29.03.2012

Шах - СКОРО КАО УВЕК - прво место екипно : Душан Миловановић, Милош Милојевић, Младен Симић, Јован Симић 2. место појединачно и девојчице Јелена Милетић и Драгана Цветковић тренер - Бобан Милојевић, васпитач Горан Станимировић

Стони тенис момци - треће место - Влашковић Слађан, Савић Милан, Гајић Душан, Милошевић Милан, Остојић Денис - **девојке** - Јелена Милетић, Катарина Станојевић, Мина Ћорђевић, Маријана Аврамовић- тренер Ненад Костић, васпитач Слободан Анђелковић

КУЛТУРНО-УМЕТНИЧКА У ЈАГОДИНИ 04.04.2012

Хип хоп - ПРВИ - „Хипноза“ - Станковић Јован, Илић Ненад, Стојановић Теодора, Танчевска Данијела, Благојевић Милица - кореограф Жељко Илић, васпитачице Данијела Милојевић, Ирена Митреканић

Популарна музика - ПРВО МЕСТО - „Збуњена“ - Јаковљевић Марија, Ангелкоски, Огњен, Антовић Душан, Пејић Александар - сртучна помоћ професорке Јелена и Милица са Педагошког факултета - васпитачица Јелена Гајић

Њолклор - ПРВО МЕСТО - „Лесковачке игре“ - Божиловић Дајана, Јовановић Ена, Јелић Јелена, Станојевић Катарина, Ђокић Милица, Петровић Снежана, Цвијетић Борис, Пејић Александар, Хаџић Ђорђе, Стојановић Микица, Милојевић Вељко и Томић Стефан. Кореограф Петар Миладинов и Весна Марјановић - васпитачица Тамара Панић.

Драма - ТРЕЋЕ МЕСТО - „Вирус“ Рики Недовић; Лазар Јелић, Мари(ј)а Јовановић, Стефан Давидовић, Јована Павловић, Марко Јовановић, Ана Милановић, Сандра Живковић, Невена Стајић; режија Славољуб Анђелковић - васпитачица Виолета Пешић

Етно музика - ТРЕЋЕ МЕСТО - „Жубор вода жуборила“ - Вучковић Јована и Оги, Дуле и Пејић - професорке Јелена и Милица и васпитачица Јелена

Поетско сценски приказ - Лаза Јелић и Милена Савић - „Шта остаје после љубави“ - Момо Капор; васпитачица Виолета Пешић

Ликовно стваралаштво - ТРЕЋЕ МЕСТО - Гмитровић Милена - васпитачица Игњатовић Драгана; (Теодора Стојановић Данијела Добросављевић)

Литерарно стваралаштво - ПРВО МЕСТО - Вељковић Јована - васпитачица Киклић Драгана; (Марија Вулић, Бојана Поповић)

Уметничка фотографија - ПРВО МЕСТО - Вељковић Јована

Изложба - Миљана Арсић, Данијела Добросављевић, Владан Китић, Јована Вељковић, Милена Гмитровић, Теодора Стојановић

**ХИП ХОП ПРВИ У РЕПУБЛИЦИ
ПОСЛЕ ДУГОТРАЈНОГ И УПОРНОГ
РАДА, КОНАЧНО СЕ ИСПЛАТИЛО - Б Р А В О
СТРЕЛЦИ ДЕВОЈКЕ ДРУГЕ У РЕПУБЛИЦИ -БРАВО ЗА МИЛЕНУ; ТАЊУ И МИНУ**

Занимљивости са Домијада

Домијада је оно по чему се памти живот у дому, где се показује шта се најбоље зна, учи од других оно што други боље знају, такмичи са друговима, побеђује кад победиш себе, своје страхове, треме, сујете, гордост, где се освајају лекције и искуства за живот и скупљају сећања. Ко је имао среће да буде на некој од Домијада, сакупио је много вредних осећања, а чега ће се сећати наши другари прочитајте из следећег текста:

Никола Драгутиновић 108 - Памтићу утакмицу наших кошаркаша у Ђуприји, који су тако добро играли иако су сви у просеку били нижи за пола метра. и изгубили за мало.

Маријана 310 - Најзанимљивије ми је било када смо изашле на терен и професор који је водио екипу Ниша, изјавио је да су они домаћини и да освајају овај турнир. Много сам се смејала. (ко не зна, то се и остварило, а ми смо изгубиле са 9:0)

Соба 206 (Томић, Борис, Дуле, Оги) - Дечко није попио лек а узео је алкохол и пустио музику и почео да се тресе (имао је напад епилепсије). Најзанимљивије им је било када је професор Горан тражио од њих да певају песму „Криво је море`` за његову душу.

Били су одушевљени храном и много им се свидела менза. Када је почео женски фудбал сви су већ знали да ћемо изгубити и онда су док је било 0:0 певали „погледајте семафор“. А професору Горану се то није свидело и прокоментарисао је „Не лупајте децо``. Фора им је била да су у сред Ниша певали

„Не може нам нико ништа“.

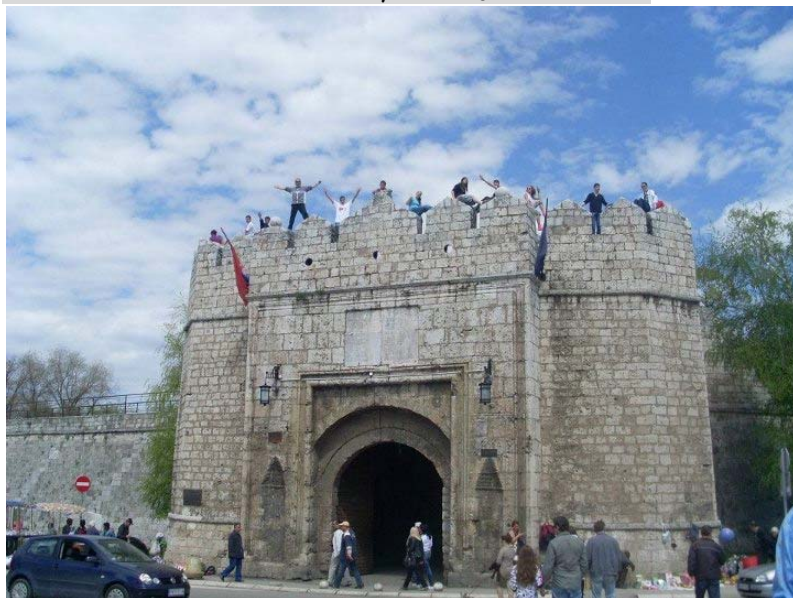
Милена 302: Најзанимљивије ми је било када сам шетала са другом Владом по тврђави и модрица од клацкалице коју ћу дуго памтити.

Јована 307: Када смо хтеле да се вратимо до дома таксијем, тражиле смо свуда број питале смо продавачицу за број, али није био тачан број, затим смо тражиле по интернету и опет нам није био тачан број, било ког да смо питале и да смо звале био би непостојећи број. Затим смо наишли на једну жену која нам је напокон рекла тачан број и позвале смо такси, после дужег тражења броја. Када је стигао, било нас је 6 и једва смо стале, али најзанимљивије је било то што сам ја морала да седим на поду, јер није било довољно места за све. На тврђави нам је било много лепо, а занимљиво ми је било када смо наишли на једну жену која нас је молила да купимо наруквице и причала је како су то наруквице пријатељства, и на крају нам продала 3 наруквице за 50 динара.

Кика 304: У Нишу је стварно било прелепо, али највеће разочарење је било то што ми је професор Дане обећао да ћу се одмах после утакмице вратити у Јагодину, али није било тако. Све у свему је било супер.

Јована 302: У Нишу је било старих и нових познаства. Занимљиво ми је било то што су ми сви позирали на тврђави. Мој фотосејшн је био бесплатан, док Оги није обећао да ће да ме исплати тако што ће да скупим 45 лајкова за слику; (лајкујте му да ме исплати).

Бека, Ена 402 - Најзанимљивије је било то што смо стално каснеле на бус. Такође нам се

много свидела журка и дискотека у Нишу.

Марија 409 - У Нишу сам била код брата, тако да нисам ни спавала у дому. Али ми је зато

било прелепо са братом излазили смо по граду, и упознала сам нову дискотеку „Сунсет“.

Вељко 106: Све је било добро од пораза у женском фудбалу до пењања на зидине Нишке тврђаве.

Ненад 100: Металско бацање пегле (ко разуме схватиће)

Јоца 208: Денсерско бацање пегле (ко разуме схватиће)

Апартман 201: „Бобан реко“ да сви морамо да будемо весели и такви смо и били. Такође реко је да следеће године морамо да будемо најбољи (од сву децу) у свим дисциплинама и тако ће да буде!

Дзанга 210: Кад сам 15 минута пре представе заборавио панталоне које сам морао да носим и узео такси и платио 500 дин, јер ме човек чекао док сам се пресвлачио. Поука: Не возите се Хемелом (много скупо) !!!

Лазар Јелић 209: Домијада као домијада, место на коме упознајеш неке нове људе, стичеш нове пријатеље и доживљаваш нова искуства. То је нешто што се памти целог живота и што обележава свачији живот у дому. На мени је посебан траг оставила Републичка домијада у Београду 2009. године када сам био други у поетско-сценском приказу.

Тања 307 - Најбоља је била дискотека. Моја другарица Милица и ја смо се спремиле и отишле у дискотеку, играле тако да смо се код свих убацивале

и упознавале се са многим људима што је веома занимљиво. Стекла сам једно добро пријатељство са дечком који је био први у стрељаштву и остали смо и данас у контакту и дружимо се и даље (једна веома лепа успомена).

Када смо биле на стрељаштву хтеле смо саме да дођемо до Народног позоришта а нисмо znale где се налази и питале смо једног човека, а он им рекао да смо већ ту само са друге стране. То је било много смешно.

У Нишком дому ми се свидело то што имају теретану, купатило у свакој соби, али ипак наше собе су много веће и лепше од њихових, јер су њихове петокреветне и нису лепо распоређене.

И тако, кукамо на услове у Дому, не ваља нам ово и оно, а онда одемо у други дом и срећни се вратимо у наш најлепши дом. Па до следеће домијаде, довиђења **ДДБ (410)**

АНКЕТА: ИДЕАЛАН ДЕЧКО - ИДЕАЛНА ДЕВОЈКА

Стефан 105: А (почетно слово имена његове идеалне девојке)
Игор 105: Д (почетно слово имена његове идеалне девојке)
Душан 112: Да је лепа,згодна,да није плава,да није много млађа од мене,да је комуникативна.
Ивана: Изглед: плаве очи,црна коса и да буде виши од мене.
Особине: племенитост,искреност,разумевање Игор 106: Она зна !!!
Милош 112: Идеална девојка треба да поседује духовитост, верност и не мора да буде претерано лепа.
Ненад 100: Кармен Електра.
Баста и Лаки 100: Не постоји идеална девојка.
Милан 107: Риана.
Немања 106: Џесика Алба.
Милан Вучковић: Данице су идеалне
Данијела 414: Особине: Искрен,и да зна да игра мау-мау.Да је висок од 170-195 цм,дефинисан од 85-100 кг, спортиста, спуштене обрве, да буде симпатичан и да има фенси стил и да се зове Филип.
Филип 204:Да не виче на мене кад плачем док ми чупа обрве, да је лепа и да није много висока...
Даца
Јелена и Каћа 404: Да буде паметан, озбиљан, леп и да има нешто изнутра што ће да нас привуче.
Јелена 403:Идеалан дечко Јоца, идеална девојка Даница 410.
Раф 214: Велекодушна, добра, лепа, паметна.
Андреја 214: Лепа,да има добру душу и паметна.
Апартман 201: Мора да буде особа од поверења, искрена, разумна, интелигентна, мора да има разумевање за неке наше мушке потребе.
Дзанга 210: Мора да буде факултетски образована ,да ради као ТП менаџер,да не буде нижа од мене (моје висине) и да има плаве очи.
Лазар Јелић 209: Они који кажу да изглед није битан лажу. Наравно да је битан, али није пресудан, та особа пре свега треба да те разуме, да те подржава у свему и да буде с тобом и у добру и у злу; срећан је онај који има такву.
Душан Станковић Станкец ,, Рођа `` 209: Изглед код девојке није битан колико је битно да она буде искрена.
Немања Јеремић 107: Све што треба једној идеалној девојци јесте да се не уплашим кад је ујутру погледам без шминке.

Маријана 310: Висок, смеђ, мало дужа коса и леп.

Ивана 310: Андреја Аћимовић хД

Миљан 109: На првом месту паметна, лепа, згодна и да је ту за тебе у сваком тренутку.

Премијер Златова: И ТО ИМА? Ја још нисам видео хД

Тавра 314:Само ћу да кажем бицепс, трицепс, пивцепс.

Кика 304: Висок, паметан, послушан, духовит, леп, укратко да нађемо заједнички језик и да се слажемо у свему.

Ивана 415: Средњег раста, црн, леп, згодан, маче моје.

Марија 415: Леп прелеп, пресладак, моја маца.

Јелена 415: Носи наочаре, много сладак, добро тело, лепе очи, моја душа.

Микица, Милашин (Стрмостен) Висока, смеђа, подразумева се напред и позади.

Јована 302: Идеални људи не постоје; постоји само прихватање две особе и њихов рад на узајамном разумевању.

Ена 402: Не волим плаве момке, само црне волим. Очи црне, браон, искрен, поврење, пажљив, љубавно-другарски однос, да не буде тврдоглав и љубоморан. Да се труди око девојке да уме да објасни девојци у лице кад греши, и када постоји неки разлог. Али, ипак не постоји.

Бека 402: Речи су сувишне, не постоји. Онај ког заволиш.

Гоца 401: Дobar, да не буде љубоморан, да воли своју девојку, згодан, пажљив, нежан, увек уз мене, ма љубав је најважнија. И да се зове Александар, Виктор, Милош, Никола (Анђела, Гоца, Милица, Невена) Гоца је још увек заљубљена.

Марина 405: Црн, згодан, зелене очи, висок, осмех и крупне очи, леп !!!

Тања 405: Плавооки дечко, добар, осећајан, племенит.

Даца 308: Има црну косу, зелене очи ил црне, средње таман тен (преплануо) много интелигентан, шмекер, не сме да има почупане обрве само ако то мора, никако фудбалер (највећи женскарош) никако не сме да има онај репић иза ... шалимо се мало, савршен дечко не постоји, нико није савршен.

Ана 308:

Савршен - нормалан хД

Дарко 111:

Лепа, паметна, згодна

Пуфта 111:

Згодна и да навија за

ПАРТИЗАН!-

Јована: Мој идеалан дечко носи широку мајицу.

-Тања: Мој не носи мајицу.

ДДБ 410

ДВОУГАО

НЕВЕНА МИЛУТИНОВИЋ И СТЕФАН НИКОДИЈЕВИЋ

Невена:

- 1. ПРАВИЛА** - кажу да су правила ту да би се кршила, мени се правила свиђају јер ми представљају врсту изазова.
- 2. КОЈЕ ОСОБИНЕ ЦЕНИШ КОД ДРУГИХ** - искреност, упорност, правичност, истрајност.
- 3. МОЈ УЗОР** - Као мала, док су мојим другарицама узорци били глумци или неке "познате" личности, мени су узорци постали моји родитељи. Увек сам се дивила начину на који они поступају са мном и мојом сестром, како сваког дана уносе нешто ново у наше животе тако да нам никад није досадно. Упорни и истрајни, а пре свега, људи, а данас је тешко бити човек.
- 4. ИЗРЕКЕ** - "Најбоље ствари у животу прођу јер прво говоримо још је рано, а затим сувише је касно!"
Густав Флорбер
"Све носимо из детињства. Нисмо ми ти који говоримо речи, речи су те које говоре о нама!" Витолд Гомбровић
- 5. ДОМ** - Многима у почетку звучи као затворен простор, где ти васпитачи одређују темпо живота, време учења-спавања....још ако вам неко од старијих каже да га дом гуши, убије вас у појам, међутим, у том случају нисте питали праву особу. Дом је у сваком случају најбоља околност, одлука коју бих и данас донела када бих поново уписивала средњу школу. Место где ти никад није досадно, да покушаш на било коју врата, наћи ћеш друштво да те орасположи, а ако не, онда ће се сигурно наћи неко са ким ћеш моћи да се досађујеш. Ако си повучен, и мање комуникативан, наћи ће они тебе, а ако си слободнији и волиш да си присутан свугде, разне активности у дому и васпитачи омогућиће ти то сигурно." У Јагодини постоји једно царство, у њему царује другарство, у њему је све лепо, у њему је све нежно, у њему се све радује!!(:))
- 6. СЛОБОДНО ВРЕМЕ** - Мало га теже налазим, али кад га се дочепам обично га проведем ћућорећи са цимеркама, тад нам је најбоље јер сву негативну енергију после учења избацимо кроз смех (а кад кренемо да се смејемо, тешко престајемо), слушамо музику, шетамо (обавезно), и у последње време, залуделе смо се слагалицом.
- 7. СТРПЉЕЊЕ И УПОРНОСТ** - Треба упорно бити стрпљив, јер само упорни успевају, а најбоље ствари у животу се десе када се најмање надаш!!! :))
- 8. О СТЕФАНУ** - Стефана знам од малих ногу, од првог разреда О.Ш. буквално пратимо једно друго. Стефан је особа која не жели да одрасте, иако је то неизбежно. Делује веома неозбиљно, али у одређеним ситуацијама може да буде само неозбиљан без овог "веома". Дobar је, хоће да помогне, ту је ако нешто затреба, и иако смо тренутно у малој неозбиљној свађици, волим га пуно, и надам се да ће наше пријатељство трајати још дуго....

Стефан

- 1. ПРАВИЛА** - Правила су ту да би се поштовала и да би се кршила.
- 2. КОЈЕ ОСОБИНЕ ЦЕНИШ КОД ДРУГИХ** - Комуникативност, искреност, поштење.
- 3. МОЈ УЗОР** - Ricky van Wolfswinkel фудбалски играч
- 4. ИЗРЕКА** -- "Разуми да би веровао, веруј да би разумео" Аурелије Августин .
- 5. ДОМ** - Дом је установа за младе. У њој се могу пронаћи разна разочарења, несугласице, али исто тако и најискренија пријатељства и прве љубави. Заузима посебно место у многим срцима.
- 6. СЛОБОДНО ВРЕМЕ** - Треба искористити што потпуније и радити оно што волиш.
- 7. СТРПЉЕЊЕ И УПОРНОСТ** - Веома су битне особине које красе само истинске борце, употпуњују човека и омогућују му бољи продор кроз живот.

8. **О НЕВЕНИ** - Хм, ста бих могао да кажем о Невени. Толико тога бих лепог рекао, да би то ишло у недоглед. Укратко, увек је била ту када ми је било потребно, увек је знала да ми каже праве речи, иако сам имао многе испаде, увек ме је саслушала. Она једноставно зна шта ја мислим о њој. На крају ћу рећи да само праве особе знају да цене праве ствари, тешко се налазе, па их је потребно чувати.

ПОРУКЕ

Милена (302) за Јовану и Јелену

Једна кратка порукица мојим слатким цимеркама

До сада смо делиле: кревет, ормаре, клонпице, огледалце, ајваре, џемове, колаче, чоколаде, торте, жваке штапиће за уши, тоалет папир, четку и траке за косу, грицкалицу, турпију, пинцету, лак за нокте, ацетон, шнале и гумице за косу ... Али желела бих да надаље наставимо да делимо оно најважније, што нас је одржало заједно ове четири године:

Пријатељство, разумевање, време за дељење среће и туге, жеље, наде, амбиције, разочарења (њих мање, надам се)

Воли вас ваша цима – Милена

„У Дому сам стекла другове до гроба и хроничну упалу зглоба.“ (шалим се). Овај Дом ми је заиста био ДОМ – породица, друга кућа, а не само једна празна соба у којој је ето, игром случаја, требало боравити. Кад помислим на Дом – осетим топлину, осетим да ту припадам и да ће тај ДОМ – ти људи увек бити део мене – а људи су битни, а не зграда, јер када се вратиш (после година) у ту зграду, у којој тада никог не знаш, то више није то. Зато остају сећања: смехотреси, сузе, провале, бламови, паметовања, вицеви, симпатије, лудовања, дељење свега (од игле до локомотиве илити пасте за зубе, до четкице за патике. Лепа сећања, вредна, она која трају, којима се никад не губи траг и остане жеља да се поново вратимо у срећне, домске, средњошколске дане.“

Питали смо наше матуранте да још нешто кажу за крај (сви су имали право, а искористили су га само неки):

Давидовић – на крају желим још да кажем да ће ми Дом недостајати и да ће ми бити тешко када касније будем долазио знајући да не могу да останем – PEACE

Јована Вељковић, Машталица, Јока – овде сам чула за стару изреку која каже да када са неким поделите трпезу он постаје део ваше породице; породица је увек била центар мога света и она ме је научила да своје богатство увек мерим људима које имам уз себе; у Дому сам поделила много оброка са много људи који су ми кроз много тренутака откривали „човека у себи“ и постали део породице која ће остати записана у многим мојим сећањима, али и по ходницима, међу спратовима, собама, прозорима погледима...

Душан Николов – жао ми је што одлазим из Дома (нарочито због неких особа).

Невена 301 – „Што волим што сам дош`о! То фора!“

Марија Јаковљевић – „пишем споро, јер знам да споро читате“ – шала мала. Шта рећи? Нећу наставити као онај декица на нету ... Плачеш ? Питају ме ових дана често... да, плачем. Изненада је почело, некада је било досадно, вртела сам се по плавој згради тражећи занимању... некада је било савршено. Да, сваки тренутак је оставио траг у мом сећању. Смејеш је, а растајемо се ? Да, срећна сам што се догодило, упознала сам феноменалне људе- дивне професоре, оне лажне и оне искрене пријатеље ! провела сам прелепе 4 године у великој плавој кући уз сузе, смех, сама, у друштву феноменалних људи..... не могу издвојити најлепши тренутак, сваки је био посебан и другачији... недостајаће ми мој лепо душек и тераса. Људи, волим вас све и сетите се повремено оне „збуњене“. Али све у стилу "раскршћа живота", а ја ћу увек памтити моје велике љубави: - цимерке, Огњена (моју љубав највећу из Ресавице), Тању (лудака са највећим срцем), доцимерке (302), моје нове цимере (206 специјално моју цимерку Стефану Томић., Давида, Комсија и целу екипу коју знам од прве године . Волим вас !!

Јелена Милетић - четворогодишњи боравак у дому је за мене једно незаборавно искуство. Обишла сам пола Србије у склопу Домијада и наградних путовања, бесплатно тренирала спортове, стекла пријатеље за сва времена, који су ми узвраћали љубав на прави начин, искреним речима и трајним делима; упознала добре васпитаче, од којих сам чула много мудрих савета..... Године пролазе, али ће у срцу остати драге особе и разне догодовштине које сам доживела у дому – огромној породици младих људи.

Ученицима бих још рекла поводом одласка из дома да сви буду срећни, без обзира на тешке животне ситуације у којима се налазе. Љубављу и смехом увек можемо улепшати тренутке себи и другма. Будите увек упорни у остварењу својих амбиција, јер је тако успех загарантован. А поред свега овог, увек будите људи, свесни тога да су наспрот материјалним вредностима, духовне вредности трајне и највише цењене. И не заборавите: „Увек добијате колико дајете“

Матуранти срећан вам лет и добродошли у свет одраслих

Ове године Дом напуштају следећи ученици

1. васпитна група Тамара Панић 1. Јовановић Горица 2. Лукић Далиборка 3. Миленовић Ивана

2. васпитана група Драгана Киклић 4. Вељковић Јована 5. Гмитровић Милена 6. Јаковљевић Марија 7. Јовановић Марија 8. Комадина Марко 9. Милетић Јелена

4. васпитна група Виолета Пешић 10. Алексић Катарина 11. Богосављевић Лидија 12. Милановић Данијела 13. Милутиновић Невена 14. Николић Ана 15. Павловић Драгана 16. Петковић Надица 17.

Радивојевић Марија 18. Радосављевић Јована 19. Стајић Невена 20. Станојевић Катарина

6. васпитна група Влада Новаковић 21. Аћимовић Андрија 22. Аћимовић Стефан 23. Гајић Марко 24. Ивановић Петар 25. Николов Душан 26. Папић Миљан 27. Симић Лазар

7. васпитна група Горан Станимировић 28. Бељић Новак 29. Бељић Петар 30. Давидовић Стефан 31. Дамњановић Никола 32. Ђорђевић Милош 33. Јелић Лазар 34. Јовановић Иван 35. Јовановић Никола 36. Милојевић Предраг 37. Милошевић Милан 38. Младеновић Марко 39. Никодијевић И. Стефан 40.

Остојић Денис 41. Парезанин Стефан 42. Парезанин Страхиња 43. Радисављевић Никола 44. Радовановић Милић 45. Станковић Јован 46. Станојевић Милан

9. васпитна група Драгана Игњатовић 47. Гајић Марија 48. Траиловић Аница

САМО ЗА МАТУРАНТЕ

Младић : Пре четири године први пут сам ушао на ова врата - уплашен и збуњен. Хтео сам да вриснем „хоћу кући. Вратите ме кући!“ Родитељи су осмехом прикривали страх. Брат је самоуверено корачао испред и говорио - „Навићи ћеш се, биће ти супер. Ово је битна животна школа. Ојачаћеш!“ Нисам веровао.

Девојка: Била сам срећна и нестрпљива да се што пре одвојим од родитеља и покажем да могу сама да живим. Одмеравала сам друге девојчице и кришом гледала дечаке, жељна авантуре коју сам слутила.

Младић : Хол. Сада је много лепши. Соба: сваке године друга. И цимери су ми се мењали. Упознао

сам много људи. Многи су ме одушевили, многи разочарали, али све је то део одрастања. Због свих, сада сам много зрелији, више знам.

Девојка: Другарице. Колико ноћи смо делеле сузе због туге за кућом, за родитељима, због лоших оцена, због неузвраћене љубави.

Младић : Купатило. Није се много променило. Често није било топле воде, али никада се због тога нисам разболео. Заједничка гужва ујутру, галама и шуштање воде, дотеривање пред прву журку, нервирање због бубуљица, па прво бријање.

Девојка: Е, овде смо шишале једна друге, фарбале косе, правиле фризуре, помагале једна другој, да се шминкамо, зајмиле шминку, пробале позајмљену гардеробу, да што лепше изгледамо за момке са другог спрата.

Младић : Трећи спрат, четврти спрат, тераса. Време пре и време са камерама. Време пре: Колико је пријала кафа ту испред собе 408. А тек колико смо цигарета кришом попушили док нас је забављало ишчекивање да ли ће нас открити. И све што је било забрањено, било је слатко, најслађе. А васпитачи су се правили да не виде.

Девојка : Увек ме је чудила Ана која је нон стоп била са нама, а никада јој није пало на памет да пропуши. А тек како смо се смејали и свађали, онда дуго ноћи мирили, па онда ујутру нисмо могли да устанемо ни за школу, а камо ли за доручак и учење.

Младић : Време са камерама. Сада се мучим да оставим цигарете, иде тешко, али успећу. Шкоде ми здрављу, а и жмурке са васпитачима и хватање по ходницима и собама није више тако слатко. Не иде то уз матуранте.

Девојка : Сметале су ми у почетку, сад је све ОК. Више их ни не примећујем. Поштујем Кућни ред и откривам његове предности. Па он нас учи култури заједничког живљења. Све долази са зрелошћу. Све има своје разлоге. Мирније је и сигурније.

Младић : Са терасе смо се довикивали са пролазницима, са ученицима који су у време учење побегли на Руско гробље, навијали за оне доле што су играли кошарку и довикивали цимеру да нам купи нешто у Максију. Ојачао сам. Постао зрелији, паметнији. Сада верујем брату.

Само опет сам некако уплашен, збуњен. Кад затворим ова врата, чија ће ми се отворити? И жао ми је што одлазим. Навикао сам се. Недостајаће ми друштво и куварице, теткице, васпитачи, портири....

Девојка : Ммм, храна! Фуј, пилетина! Оговарање јеловника: цвекла, макароне, па добро: еуро крем, пљескавица, па онда ражњићи, банане.... Е, била је ово наша позоришна дворана. У исто време вежбали смо фолклор, хип-хоп, драмски приказ, уз лупу тањира из кухиње, како би другачије. После ћошка код собе 408 ово је ипак најомиљеније место у дому. Све видиш: и ко је шта обукао и ко је кога погледао и коме се шта десило. А дешавало се свашта.

Младић : Учионица. право место за учење. Најбоље и најзгодније, али често смо је избегавали и учили и на незгоднијим местима, на тераси, у трпезарији, у ходнику, па у соби и на кревету. Ма свуда се учило, свако место је било право и погодно за учење. Дом је једна велика учионица. А колико смо добри били говори чињеница да су ученици нашег Дома бирани за најбоље ђаке у својим школама. Скоро сваке године наш Дом поклони граду и некој од средњих школа ђака генерације. Зато се и ја поносим и хвалим што сам био један од становника ове Куће младих.

Девојка : Интернет клуб. Некима најдраже место у Дому, па је увек гужва и увек се тражи место више. Ја га користим тек толико да будем у тренду, да останем у вези са друговима из свог родног места, да предности технологије искористим за школу, а за дружење користим оне друге, слађе предности Дома.

Младић : Два ТВ клуба, за дечаке и девојчице. Да се избегну свађе: шпанске серије или спортске утакмице. Сад се сви много лакше договоре, па девојчице сиђу на мушки, а дечаци оду на женски спрат, да ли због програма или нечег другог, тек важно је да је мир у кући.

Девојка : Нешто ме стеже у грлу. Нешто бих се смејала и плакала у исто време. Сасвим је ок да плачеш кад ти се плаче и смејеш кад ти се смеје. Треба испољавати осећања - кажу васпитачи. Ех, ти васпитачи. Колико пута су нас водили да примамо ињекције, да вадимо зуб, у хитну. И то, својим колима. Позајмљивали нам новац петком. Подизали нас кад паднемо и спуштали кад полетимо превише. Помагали да решимо љубавне, породичне и школске проблеме. Гледали нам кроз прсте или још боље - окретали главу да не виде што - шта. Давили нас, смарали, излуђивали! А они кажу, само су нас васпитавали и волели. Нисам претпостављала, али већ ми недостају - веровали или не - и васпитачи.

Младић : Ова плаво-жута зграда је 4 год. била део моје младости и остаће утиснута у моја сећања. Можда ће је временом окречити у неку другу боју, али знам - кад год будем прошао поред ње, по јачини осећања - препознаћу је и сигуран сам - измамиће ми осмех.

Девојка : А она ће пружити дом неким новим клинцима који ће овде живети своју младост и учити важне лекције, који ће спавати у мојој соби, трчати по до јуче - мојим ходницима, доживљавати прве љубави, разочарања и очарања. Можда ћу осетити мали трептај, због носталгије.

Знам, тако треба. И зато-идем даље.

ВОЛИ ВАС ДК

**Стрелаштво - девојке 1. м. Рег. 2. м Република
Момци 3. Регион**

Фудбал - девојке - 1. место Регион

Кошарка - момци - 2. место Регион

Шах момци - 1. место Регион

МНОГО СМО ЛЕТИ, а и ЈАКИ

Хип хоп 1. место Регион

Хип хоп 1. место Србија

Популарна музика 1. место Регион

Фолклор 1. место Регион

Драма 3.м Регион

Етно 3.м Регион

**Милена
Гмитровић
3.м ликовно
стваралаштво
Регион**

**Јована
Вељковић
1. место
литерарно
Регион**

**1. место
ум. фотографије
Регион**

ЕКО ЋОШЕ

Вода, краљица живота

2/3 воде покрива површину Земље, али од те количине само 2,8% је слатка вода (за пиће), а 97,2% је слана вода.

Колико је важна види се из податка:

70% мозга састоји се из воде

55% укупне тежине жена чини вода, што је мање него код мушкараца, јер масно ткиво код жена садржи мање воде.

60% укупне тежине мушкараца чини вода

60 - 65% воде има у телу спортисте

884 000 000 људи у свету, или 1/8 нема приступ води која је безбедна за пиће.

50% становника Африке нема безбедну пијаћу воду.

400 литара воде испари из једног дрвета храста за 1 дан.

Супротно свим очекивањима, топла вода се замрзне брже од хладне. Научници немају објашњење за ову појаву.

4 степена Целзијусова има вода у течном стању кад јој је густина највећа. Међу милионима хемијских једињења вода је једино чије је течно стање теже од чврстог агрегатног стања.

200 литара воде попије камила у току 1 дана. Вода се акумулира у њеном крвотоку, а не у грбама.

1 кап воде која исцури из тоалета сваке секунде узрокује губитак воде од 10 000 литара воде за годину дана.

30 литара воде дневно имају неки људи у земљама у развоју, а толико се потроши у току твог 5 - минутног туширања.

"Свако се може наљутити - то је лако. Али наљутити се на праву особу, до исправног ступња, у правом тренутку, због исправног разлога и на исправан начин - е то није лако" (Аристотел)

"Што мудрија глава, то лакше леђима." (руска изрека)

ИВО АНДРИЋ

Организовано је књижевно вече у част Иве Андрића, коме је присуствовао и сам писац. После уобичајене дискусије један од присутних је замолио Андрића да прочита одломак из неке своје књиге, на шта је писац одговорио:

- Ја сам вам све ово написао, па још и да вам читам!

ПОРЕЗ

Писац Стеван Сремац био је у друштву у којем се повео разговор о порезу. Неко време је слушао разговор, а затим се и он укључио:

- Мислим да би од свих пореза најunosнији био онај на женску лепоту.

- Како то?

- Јер би га свака жена с одушевљењем плаћала.

СОКРАТ

Када су Сократа упитали која животиња најљуће уједа он одговори:

- Од дивљих - клеветник, од припитомљених - улицица.

ПОТКОВИЦА

Колега физичар улази код Нилса Бора и угледа потковицу изнад његовог стола:

- Зар је могуће да Ви као научник верујете да потковица доноси срећу?

Бор мирно одговори:

- Наравно да не верујем у те глупости! Али верујем да потковица доноси срећу и онима који не верују у то.

МОЦАРТОВ САВЕТ

Млади композитор дошао једног дана код Моцарта по савет како да развије свој таленат.

- Саветујем Вам да почнете од нечег једноставног – рекао је Моцарт – Од песама, на пример.
- Али Ви сте још као дете компоновали симфоније – протествовао је младић
- Истина, али мени није био потребан савет других како да развијем свој таленат.

избор Милетић Јелена

ОМИЉЕНИК – НАЈОМИЉЕНИЈИ МАТУРАНТ – ЛАЗАР ЈЕЛИЋ

Као јуче да сам био прва година...нови људи, нова средина, нов начин живота ... све је било веома чудно и помало застрашујуће. Био сам у соби 106 са друговима из основне школе. Како је време пролазило све више сам се осамостаљивао и дом ми је постао НАВИКА!!! Колико год се понекад „сморио,, у њему, колико год ми некад не прија, опет ми с времена на време недостаје иако га још нисам напустио. Овде сам провео најлепше дане свог живота, овде сам стекао пријатеље за цео живот, овде сам доживео много више пријатних него непријатних ситуација, овде сам постао ЧОВЕК. Мало по мало дође и та четврта година, такорећи КРАЈ или нови почетак, свакако се заокружује једна прелепа целина мог живота и жао ми је и драго ми је ... драго због свега што ми се десило овде и због свега што сам постигао: прва, права љубав, пријатељи, моја мала сестрица коју нећу више моћи да контролишем као некад,

ДРАМСКА, људи као људи - уопштено, па и наш РЕМБАС-ТРАНС, с којим смо долазили овде... ахххх... много тога ће ми недостајати. Будите скромни .. јер ви који сте у дому, много ћете боље да се снађете сутрадан на факсу, у животу .. све то ћете добити на поклон од дома, у коме си морао да се навикнеш и на повремену хладну воду и да ти чучавац буде ws шоља и да ти 50 динара у четвртак представља право богатство и научићеш да ЦЕНИШ пилетину каква год она била ... све су то оне ствари које праве од нас људе. Као увертира овог лепог завршетка

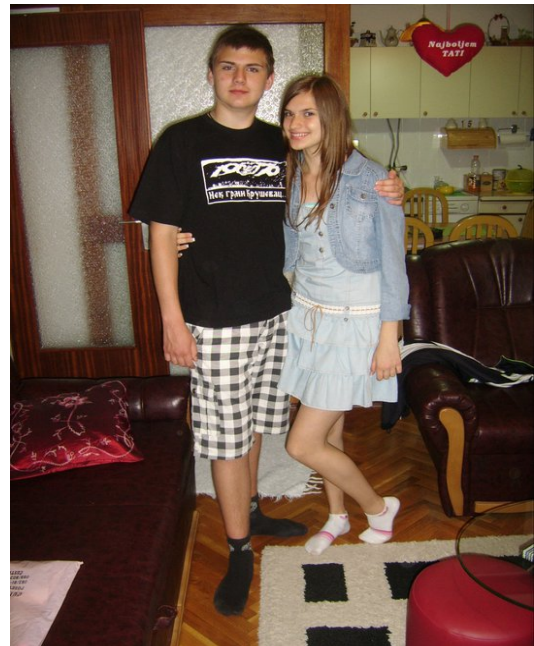

дошла је и додела нај матуранта о којој сам се наслушао још у основној школи од старије браће, школских другова ... некако је деловала тако далеко, а сад је ту и необична је и не желим да лажем, ЛЕТТА ЈЕ. Тако ја испуњен и срећан напуштам ову кућу са „правилима,, која ће заувек остати у мом сећању. хвала јој !!! Иии не напуштајте је док вам не истекне време...будите у игри до последње секунде...

ОМИЉЕНИЦА НАЈОМИЉЕНИЈА МАТУРАНТКИЊА КАТАРИНА СТАНОЈЕВИЋ КАЋИТА

Овом приликом се захваљујем широком аудиторијуму за подршку. Будућим генерацијама могу само да поручим да буду оно што јесу, односно да покажу све своје способности и добре особине, као и да дружењем, добрим расположењем и ведрим духом учине себи и друговима живот у дому лепшим и интересантнијим! Око вас ће бити људи који ће пратити баш напредак наредне четири године и који ће вам бити као други родитељи, то су наши ПРОФЕСОРИ! Њима се у сваком тренутку можете обратити и верујте ми увек су добре воље за помоћ и

по који добар савет. Поштујте их и биће вам узвраћено истом мером! Уживајте у сваком проведеном тренутку у Дому. Прикључите се активностима (секцијама), јер је забавно, а у исто време корисно! Драго ми је што сам била део ове ВЕЛИКЕ ДРУЖИНЕ протекле четири године, а истовремено и жао што се растајемо.

Писмо које никад нећеш добити

Il y a bal au village, demain.
Y danserons-nous main dans la main?

Знаш онај велики мишић у нашим грудима, који пумпа крв у цело наше тело? Некада је куцао само за тебе...

Имао си највраголастији осмех који сам икад видела. Питам се да ли га још увек имаш, или си га закопао негде дубоко, испод дебелих маски озбиљног лица, какве си понекад навлачио. И сад видим тај осмех : као и увек збијаш шале, трудиш се да будеш паметан и духовит, упорно нас гледаш тим својим упорним очима, трудећи се да нас увериш у своју причу. И јако добро лажеш! Увек ми је било тешко да прочитам из тих очију шта је истина. Понекад сам и успевала, али ретко. Углавном бих остала збуњена. Ваљда разум није баш могао да функционише од буке коју је правио онај луди мишић.

И ме знам зашто, али увек сам имала незадрживу потребу да се смејем. Имала сам осећај да ми се лице кочи и да никад више неће бити нормално, али просто нисам могла да престанем. На тренутак ми се чинило да сам изашла из тела и посматрала себе као неку страну особу коју први пут видим. Али било ми је лепо. Човеку је увек лепше кад се смеје него кад је озбиљан. Слажеш се? Сећам се сваког тренутка који смо поделили, сваке речи, сваког детаља. Сећам се једном си сео са моје десне стране, пребацио руку преко рамена и рекао : "ти си мој другар". Давно је било али се сећам, тада сам пожелела да никад не склониш ту руку, да ме никад не пустиш да одем, али јеси. И нисам отишла ја, већ ти! Отишао си, оставио једну рупу, једно празно место. Али не у оном лудом мишићу. Јер кад нас једном не буде било, неће бити ни тог мишића и све ће бити заборављено. Али душа неће заборавити. Кад се све заврши једино што нам остане и једино што је заиста наше на овом лудом свету јесте душа. На овој мојој души ти си оставио неизбрисив траг, пуно леопих успомена које ми и сад маме осмех на лице. Био си ми друг, и било нам је лепо. Зар не?

Милена Гмитровић (302)

Дијалог

А: Склони то, ту таму. Прекриј је нечим довољно светлим да изазове бар неки осмех на тужном лицу...

Б: Ма, немој ме засмејавати.

А: Какве ли глупе ироније...

Б: То није иронија.

А: Не желим о томе...

Б: Знам, тешко је...тешко је чекати, смејати се, волети, живети, мрзети, плакати, дочекати, умрети...

А: Не мислим на то, није то суштина...

Б: Шта је суштина? То нико не зна. Пролазиш кроз само једну мало тежу етапицу живота.

А: Ко ће га знати...

Б: Трошиш сузе на неке ситне ствари.

А: Чини ти се...

Б: Знам.

А: Ех, да је среће, па да је тако...

Б: Биће горе, веруј ми. Чувај се.

А: Има ли ишта тамније од овог?

Б: И овако ти је добро.

А: Спремаш ме на још тамнију варијанту?

Б: Не, никако. Само ти указујем на светле боје које тренутно не видиш.

А: Додај још мало светле боје!

Б: Ма све се догађа спонтано. Јутро, па мрак.

А: Тамно вече је дуже од белог дана.

Б: Понекад.

А: Увек?

Б: Рекао сам понекад.

А: Не схватам.

Б: Не трудиш се довољно. Заборављаш пребрзо.

Хеј, сети се, па јуче си се смејала киши!

А: То је прошлост. То више није битно.

Б: У неком периоду је дужа ноћ, а у неком дан.

А: Хладно ми је.

Б: Тако увек бива зими. У то доба, треба наћи себи добар покривач.

А: Туга, бол и страх ме тренутно покривају.

Б: Добро је кад се бојиш.

А: Ма ти не разумеш!

Б: Јеси ли управо рекла да имаш шта да изгубиш?

А: Више ни не знам ко сам...

Б: Често си поспана. Отвори очи, можда ћеш пронаћи себе.

А: Зовеш ме.

Б: Грешиш.

А: Чујем како ме дозиваш!

Б: Ниси у праву.

А: Сад схватам!

Б: Не, тонеш у заблуду.

А: Стани!

Б: Не требаш ми.
А: Тамо припадам!
Б: Не желим те!
А: Чак ме ни ти не желиш...
Б: Не знаш шта причаш.
А: Тешко је...
Б: Нико није рекао да је лако.
А: Зар ми нећеш помоћи?
Б: Сама ћеш себи бити најбоља помоћ.
А: Како?
Б: Не смем ти рећи.
А: Зашто?
Б: То би био крај.
А: Не разумем.
Б: Живиш да пронађеш прави пут.
А: Који је прави пут?
Б: То откријеш на крају.
А: Желим одмах да знам!
Б: Токајала би се.
А: Зар живот мора бити тако компликован?
Б: Не би се ни звао "живот" да је лак.

А: Чему све ово?
Б: Потруди се да схватиш на време.
А: Зар ти није жао да ме тако мучиш?
Б: Не.
А: Ниси ми одговорио ни на једно питање.
Б: Ту су сви одговори. Само треба да их протумачиш.
А: Мрзим то да радим.
Б: Научи да волиш.
А: Не желим.
Б: Мораћеш. Иначе ћеш остати у заблуди заувек, нећес знати да ли си пошла правим путем.
А: ...ако икада икуд пођем.
Б: Не бој се, већ си пошла.
А: Куда?
Б: Опет почињеш.
А: Хеј, стани! Не одлази!
Б: Јутро је већ. Морам ићи.
А: Али стани, имам толико питања!
Б: Цео дан је пред тобом, има времена за одговоре...

Марија Вулић

Најболније умире пријатељство

„Ја ... ја мислим да ми не бисмо били пар“.

Седи поред мене и гута своје речи, али их изговара. Соба је полуосветљена. А мени ваљда треба да падне мрак на очи? И даље седимо, он ту још нешто прича, а ја? Нема вулкана у глави. Срце које је до малопре лупало у ишчекивању, сада је мирно. Руке непомично положене на кревету. Нога којом цупкам и док слушам класичну музику – не мрда. Овако не реагује изненађен човек; а зар ја то нисам? Сада, сада после четири године варница наших борби, ја се питам. Човек мисли да зна нешто све док себе у то убеђује. Ја сада питам себе: Ко си ти заправо? Који део мене је постао део тебе и због чега? Или сам у огледалу видела неку другу особу коју сам тражила, коју сам мислила да је лакше живети?

Чудна зверка човек. Када понестану правила, јаве се инстинкти упаковани у страсти и пожуде, све док не проговори душа. Душа која тражи слободу. Погледа, па погнута глава, говори нешто, склапа реченице, полако.

„Ја сад имам проблеме и“ Ја сада видим или одлично огледало или праву особу. Знаш да имаш проблеме, твој сарказам никада није успео то да сакрије.

„Ти си некад много добра, а некад...“ а некад је моја хиперактивност неподношљива и брбљивост необјашњива, али су очигледно били успешнији од твог сарказма. Штета што се никада нисмо стварно упознали.. Знаш, ја тебе и нисам тако желела. Требало је прво проћи мало кроз живот, људе и патње, па тек онда дириговати тишином. Нисам желела тебе, него твоје ћутање и повученост у проблеме, које решаваш сам, у себи. Јер, ја нисам умела тако.

Ови тренуци сећања само то ће и остати. Тренуци, у неким сећањима двоје младих, изгубљених. Ми никада нећемо бити пријатељи, али ваља ово завршити истим тоном бонтонa којим смо и почели. А ништа то неће боље префарбати као подељен ред чоколаде уз сасвим опуштен разговор о факултетима.

„Па сврати некад“.

„Важи“.

Обоје смо знали да нико ни код кога неће отићи. А назад не постоји са погледима упртим у будућност.

Кажу да када научимо да летимо, ми заборавимо да ходамо. Нисмо успели да једно другоме раширимо крила, али зато чврсто ходамо по земљи. Свако својим путем.

Гомила људи је око мене и честитају ми. Драго им је због мог успеха. На изложби, моје фотографије су добре, али ће увек бити нејасне илузије стварности. Стварности у којој се бојим себе. И пружам само благе осмехе. Само они ће остати да подсети да смо покушали и да срећа, као и љубав прате неко друго време. Знаш да нећеш, иако неразумно желим да сазнаш, али ја сам раширила крила и можда ћу и полетети.

Седим прекрштених ногу на фотељи наспрам фотографија, погледа исувише чврсто везаног за њих. Одједном боле. Тешке су. Ја нисам ни на једној, али свака узимајући од мене, показује део душе. Осетила сам сузу низ образ. Помислих: „Нека је“. Потекле су и низ други.

Нисмо ми људи лоши, само не победи сваки пут човек у нама. И то ми све теже пада. А живот је као књига, свако га тумачи на свој начин, а он стрпљиво чека ко ће га следећи отворити. Тебе ћу још мало тражити у гужвама, капљицама после кише и у некој празној улици. Још ћу сама мало тражити по пепелу по коју варницу, а онда их једном просто нећу наћи. Сећање је као киша, која има навику да се враћа. И да сатима споро, као и у својим најбурнијим доласцима ... капље.

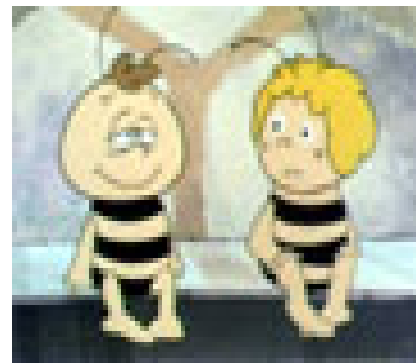
Сети ме се када кап склизне са трешњиног цвета просто приморана оним дашком што се ветар зове.

„После љубави остаје повређена сујета“ – М. Капор

Сујета боли сама. Превише је горда за пријатеље.

Погледај ме, ако се икада поново нађемо, јер заборав боли више од сујете.

Прво место на Регионалној Домијади – Вељковић Јована 302

Радио

Као мала никада нисам волела тај радио.

Био ми је сав стар и разобличен.

Са глупим (окрњеним на једном месту и то сасвим мало, али довољно да се круг изгуби од свог облика) пластичним колutom који је једва хватао станице...

Пар дугмића којима смо навијали сат за посао и моју школу, када бих заспала код мојих у кревету (зими поготову, јер нисмо имали грејање за сваку собу).

И оне одвратне, огромне бројке на њему. Црвена избледела боја и пар линија у облику неког броја...

Као да је знао шта не волим да слушам од музике и само је то хватао од станица... Народну музику која је била спорија од развоја било чега...

Поподне би се чуо, када је било време за дремку а пред спавање. После посла...

Нисам могла да учим од звука који је испуштао... Пуно пута сам га чула а да није био ни укључен.

А онда је престао да се чује чак и када га ја нисам чула.

Служио је кад кад као аларм.

Као сталак за прашину. Престала сам и да га бришем.

Тишина као да је само њиме била ремећена.

Собе су сада биле испуњене музиком са компјутера, телевизора, лаптопова..

Ниједна од њих није могла да буде толико непредвидљива као она са радија.

Ниједна није била несавршена због шуштања при мешању станица, па тиме и ни живља за мене као слушаоца...

Јутрос сам се загледала у његове бројке.

Зацрвенеле су се јарком црвеном од радости када сам почела да опет тражим станице.

Нашла сам неки најгори народњак, пустила средње јачине, притворила врата...

И опет чула радио.

Макић Татјана – бивши ученик – апсолвент права у Београду

Успомене

Пуста је авлија. Њоме корачам као са теговима на ципелама. Слама ме сваки милиметар ближе њеној дубини. Путелјак полако открива трошну кућицу са плочицом на којој пише : Воје Милетића, и изнад тога број 6. прозор који се отворио са жељом да се ослободи напетости усамљеног живота куће, дозива мој поглед. Застаје ту на који трен, а онда креће даље ка опустелим гранама. Чини ми се зграбиле би ме да и ја сваког дана са њима разочарано посматрам уронулу земљу где се годинама није таласао кукуруз на ветру, парадајз руменио и радознано извиривале главице купуса. А како су то некад гајиле старе, а снажне бакине руке, које су најбоље спремале принцес крофне и поховане паприке. Још увек осећам њихов мирис кроз онај отворени прозор....

Ех, на започетој кући од цигала, прозора и нема. Ни

отворених, ни затворених. Само рупа где шибају ветрови. Свуда пустош....У средини куће израсло је младо дрво. Његови корени се спремају да пусте јаке жиле дубоко у земљу. Нико неће моћи да их заустави... У новој кући мирис влаге бode чула. Срећом још није допрла до његове слике. То је вредније од свих ствари које имам. Пред њом уста занеме, очи се замагле, а срце јеца из дубине душе. Волела бих да није само слика испред мене. Сваког дана, часа. Он је сав мој бол. Горчина која стеже моје вилице на саму помисао.

Није могло бити све другачије. Свесна сам тога. И ово место где сада стојим, док ноћ пада и на небу се појављују звезде, буди у мени безброј успомена на људе које ни познавала нисам. А кажу да се тек у старости живи од успомена. Јесам ли ја у овом дворишту већ мислима остарила? Тек процветали нарцис у дворишту подсећа ме да после хладних новембарских киша топлина сунца оживи у сваком бићу. И ја сам је осетила....Очима упртим у небо, његов лик проналазим у најсјајнијој звезди. Дубоко удахнем и тихо изговорим: твоје име ће поново оживети и наше презиме са њим. Бићу храбра као јунак деда Воја. Одолећу сваком противнику! Као ехо одјекује до неба, одакле и долази сва снага воље и вере у све што чиним.

Младо дрво... Башта ће ускоро озеленити, прозори ће се са радошћу отворити и влага никада неће доспети до највредније ствари!

Милетић Јелена (302)

Моја другарица тишина

Тишина и ја смо другарице одавно, научиле смо заједно да живимо. Бежим од ње када ми је то потребно, али јој се увек враћам. Мислим да не бих могла функционисати без те тишине. Управо сам окружена њом, само на тренутак је поремети зујање компјутера. Осећам се добро. Мисли ми плове и нико их не чује.. Ноћ је, хладна мартовска. Пролећу се не жури, или се зими не одлази.

Дрхтим, душа је празна и не могу да се помирим са истином, да нема те. Мисли те траже у сивилу, у магли у изгубљеном, али те не проналазе. Топим се од бола, а камен сам. Плачем, а суза је орах. Сама сам у свом лавиринту жеља. Сећам се... Ноћ је била магловита. Појавио си се изненада и обојио мој сиви свет. Разумео си ме без речи, говорили смо погледима, а сјај у очима је одавао обоје. Волели смо ту тајновитост коју носи бескрајна тама улице и помно ишчекивање сваког сусрета. Дуге и хладне ноћи биле су наши саучесници, док смо у шетњама по месечини планирали да украдемо делић неба, нашу сигурност, будућност. У твојој сигурној наручју моја душа би оживела, моје очи би сијале и осмех би се сам отргао. Пробудио си ме из сна у који сам заспала чекајући неког попут тебе.... али, твоја хировитост и моја незрелост дозвале су крај.

Сада, сада успомене израњају, све наше ме прогони, све што желим да постигнем, преболим, заборавим. На тренутак искра наде обасја ову усамљену ноћ. Чујем тихе кораке који се приближавају прозору, тако си ми потребан..... само још један путник у потрази за својим сновима.

И опет све је исто, моја другарица тишина, ноћ и ја.

Милосављевић Гордана 401

Растајемо се ми

На измаку је и последња школска година у средњој школи, а и у дому. Креће свако својим путем маште, жеља, наде, низ животну реку са много препрека.

Често седим у пространом холу дома, збуњених мисли и сабирам ове четири године. Време нас зове и тражи да се одредимо за факултет који ће нас повести до будућег занимања. Свако страхује од пријемог и то је главна тема разговора и брига. Треба волети будуће занимање, јер ћемо само тако свесно да га обављамо. Свако размишља како да нађе прави пут. То је за нас до сада најтежа прекретница.

Растанак, реч која сваки пут горко одзвони у мојим ушима. Увек ме подсети на изреку коју сам чуо још као дете: „не руши мостове иза себе, јер никад не знаш који би ти могао опет затребати“.

Дуго сам размишљао да ли у потпуности да се отворим и схватио сам да неке ране ипак морају да зацеле и да неке ствари не могу вечно да се чувају дубоко у себи.

Ноћ још једна у низу, наизглед обична. И ја сам мислио да је тако. Сређивао сам витрину својих мисли и наишао сам на једну стару, али још увек присутну. Баш ме је изненадило што је нисам избацио, али верујем да бих је поново негде покупио. Помислим о свим дневним бригама и сетим се да ће све нестати једном, а да ће се у дому и даље нешто дешавати, а ја нећу више бити ту. Испустио сам ту мисао намерно и не желим да краси моју витрину више. И опет по ко зна који пут танке нити, довољне су да је спасу од пада. Уткала се поново у сваки делић мене. Свемир ... бескрај...Шта је живот? Витрина ће остати мало неуредна, увек је таква, јер никад не могу да начиним тежак корак и да је поспремим у потпуности. Тешка је помисао да једном поред мене неће бити људи које волим. Не могу то прихватити. Знам. Витрина се заљуљала. Морам да је примирим. Неке ствари ће заувек остати у њој. Превише су снажне да би их одбацио, а ја сувише слаб да за тако нешто.

Одустао сам од спремања. Можда неки други пут.

Комадина Марко 107

Марија Јаковљевић од А - Ш

Матуранткиња гимназије, из Рековца, воли да пева, а још више воли Огија

А- аутобус, подсећа ме на гурање са бабама и дедама, трускање и врућину
Б- Божидар, име мог зеца :D
В- вулкан
Г- глиста, мрзим када после кише ове живуљке окупирају асфалт
Д- ДОМИИИЈАААДААА !! :D
Ђ- ђир (круг), подсећа на виц о два костура
Е- Е то не знам.
Ж- жирафа, волим је због њеног дугог врата, рокчића и сталне збуњености :D
З- змија, имам огромно плашење када само помислим на ово створење
И- избори, моје прво гласање
Ј- јорганче, уз мене је и лети и зими
К- Куба, волела бих да одем тамо једног дана
Л- лубеница, право летње освежење
Љ- љуљашка, буди лепе успомене на детињство и Ресавицу :D
М- Марли Боб, музика за опуштање (don't worry, bee heeeerrry !!)
Н- Ниш, републичка домијада
Њ- њушка
О- огледало, разбила сам Каћино (7.година несреће чини ми се....)
П- прождрути :D
Р- рингишпил, плашим се оног великог
С- старке, много највише на свету волим да их носим !
Т- трактор, омиљено превозно средство, по могућству Раковица, плаве боје
Ћ- ћевап, увек може још !
У- устајање, сваког јутра тешко пада
Ф- фигаро, Каћина мајка прави најлепше колаче, издвојила бих фигаро
Х- хипофиза, тема за матурски

Ц- Цицко мој ! <3

Ч- чоколада, идеални лек против таме

Џ- џем, домаћи најбољШИ

Ш- штикла, јер још трава није никла где је стала моја штикла !

Мислите мало о овоме: Недавно, у незваничном разговору, рече један Немац: „Једина мана вас Срба је непоштовање закона. Закон је Свето писмо, чим га једном прекршите, то повлачи многе друге ствари и води у хаос.“ 90% младих овде мисли да су „Правила да се крше“, а онда одлази у свет („јер је тамо боље“) и тамо поштује њихове законе. Пошто свет остаје вама младима, **разамислите мало и о овој теми. Сви смо заслужни за бољи живот у НАШОЈ земљи. ДК**

Забавна

Срби су веома вредни људи. Само не повезујте то са изреком: „Ко нема у глави има у ногама“
Како се зове главни оброк Чака Нориса? ЧАК РУ.

Милетић Јелена(30)

Јеца (302) . Хоћеш да те изненадим? Зажмури и затвори очи!

Даница (410) - Моја и његова баба су рођене сестре.

Јеца - Стварно? Рођене бабе?

Пера (215) - Ред би био да и ти мени једном купиш чоколаду.

Драгана - Извини, али ми се нисмо кладили пре почетка ове партије.

Пера - Па ја сам замислио опкладу у својој глави, тако да јесмо.

Драгана - Е па сад замисли да једеш чоколаду.

Забавни задаци

2. Милан, Стева, Милош и Урош одиграли су шаховски турнир тако да је свако од њих играо са сваким. Да ли је тачно да је укупно одиграно пет партија ?

ДА НЕ

3. И дрво је и риба је? Да ли то може бити?

ДА НЕ

4. Може ли се од три шибице направити четири, без ломљења? ДА НЕ

5. У сваком углу собе налази се једна црна мачка, а насупрот свакој мачки су три црне мачке. У тој соби је 12 црних мачака? ДА НЕ

6. Један и по галеб засити се с 3 и по рибе по дану. С колико се риба засите 3 галеба у 3 дана ? (а) 6, (б) 20, (ц) 42, (д) 60

7. Трећина стуба је у земљи, половина у води, а изнад воде вири 1,5 м. Колика је дужина стуба ?(а) 6 м, (б) 9 м, (ц) 12 м, (д) 15 м.

8. Пуж се пење по стубу високом 10метара. Дању се попне 5 м, а ноћу се спусти 4м. Колико му дана треба да се попне на врх стуба ? (а) 6, (б) 7, (ц) 8, (д) 9.

9. Летву треба изрезати на 6 једнаких делова. Колико пута треба резати летву а) 0, (б) 3, (ц) 5, (д) 6.

10. Четрдесет стубова оградe постављено је по равној црти на растојању 4 м један од другог. Колика је дужина те оградe ?(а) 160, (б) 164, (ц) 156, (д) ништа од наведеног.

12. Пас је спазио зеца на 150 метара испред себе. Док зец претрчи 500 метара за минут пас претрчи 1300метара за 2минута. После колико минута ће пас стићи зеца ?

13. Печат треба платити бележнику 19динара. Он има само кованице од 2 динара а благајница само кованице од 5 дин. Може ли он, имајући такав новац, платити рачун ?

14. роба масе 125 kg размерена је у 40 врећица од 5 kg и 2 kg. Колико их је којих врећа?

15. У празна поља упишите бројеве тако да је збир у сваком правцу 34 (користите бројеве од 1до 16, сваки број се сме користити само једанпут).

14			12
	4		
8		11	
	10		5

решења:

2. **не (6)** 3. **да (буква, клен)** 4. **да (IV)** 5. **не (4)** 6. **(ц) – 42** 7. **(6) – 9 m** 8. **(а) – 6 дана**
 9. **(ц) - 5 пута** 10. **(ц) – 156 m** 12. **1мин** 13. **2*12 – 5 = 19** 14. **15*5, 25*2** 15.

14	7	1	12
9	4	6	15
8	13	11	2
3	10	16	5

Иво Андрић је имао веома успешну и богату дипломатску каријеру. Од 1920.год. службовао је у 8 држава и 10 градова: од Ватикана, преко Букурешта, Трста, Граца, Београда, Марсеја, Париза, Брисела, Женева, поново Београда, па Берлина; од најнижег звања у служби до помоћника министра спољних послова и на крају до опуномоћеног министра и спољњег изасланика и то у Трећем рајху. Његови претпостављени су забележили да је био човек посебне интелигенције, свестрано образован, да је озбиљан и честитог карактера, уздржан, прецизан, одговоран. Није креирао државну политику, али је био њен тумач.

Анкета - Шта ми се ових дана мота по глави ?

Пошто наши ученици на озбиљна питања одговарају неозбиљно и обрнуто, овога пута смо их питали да нам дају и озбиљан и неозбиљан одговор:

О распусту - Милош М. 104 .

О оценама - колико ћу да погинем 15.
 септембра - Неца 100

Мени се озбиљно мота - Немања А 106

Дајана - нећу да ти кажем - Влада 105

Избори - Никола и Металика 108

Девојке - четири девојке - Дарко Јевремовић 111

Да ли ћу да положим математику - концерт

„Металике“ - Миланче 112

Секс - два секса - Лазар Р 112

Избори - пиво - сви 114.

Школа - Стефан Н 202

Избори - „Гробари су наручили туш кабину, а добили су каду“ - Борис 206

Како ћу ове недеље морати да учим да бих извукао просек 4,00 - Лаза и ја оснивамо странку под називом Демократско Удружење Партије

Елоквената - пратите нас на фејсбуку. - Давидовић

Пријемни и само пријемни - Јоца 208

Шетао бих .. по интернату - жени ми се - Папић

Школа - стони тенис - Тетар М. 212

Апатинско - Марија Вулић - Милош Ћ 208.

Избори - Даца - Филип 204

Огњен - Марија 301

Cogito ergo es - мислим, дакле постојиш - esse est percipi - бити, значи бити опажен.

Јока 302

Како морам да учим задњих недељу дана - Никола - Мина 303

Како ћу да поправим јединицу за недељу дана - Милош - Невена 304

Летњи распуст - да се удам - Кика 304

Размишљам о томе да више не могу да издржим ни дан у овом интернату - Мара 305

Како ћу да положим математику - како једино ја чистим собу - Сандра 414

Озбиљно ми се мота, а неозбиљно ми се рола - Марија В. 409

Како ћу научити много лекција из физике за један дан - шта ћу да купим за 600 дин- Каћа 404

Припремање изненађења - убијање дволичних особа - Јована 403

Влада - школа - Дајана 412.

Катарина Радисављевић, Марина Марјановић, Емилија Аћимовић, Тања Милошевић

Порок без осуде - алкохолна пића је пробало више од 80% младих до 17 година! Адолесценција је посебно осетљив, самим тим и најризичнији развојни период живота. У периоду адолесценције најчешће долази до почетних експериментисања са алкохолом и другим психоактивним супстанцама што може да има далекосежне последице на развој младе особе. С друге стране, не постоји старосна граница која сама по себи доноси „имунитет“ на злоупотребу алкохола.

Људски мозак развија своје пуне капацитете до 21. године живота и у том периоду је посебно осетљив на штетне утицаје „хемије“. Уколико је злоупотреба учестала и изражена то ће резултирати трајним последицама и умањењем развојних капацитета младе особе.

Андрић - Важно је колико човек има од живота и шта у животу начини од себе, од своје средине и свога потомства.

Кока-Кола је безалкохолно газирано пиће и истоимена мултинационална компанија са седиштем у Атланти. Историја Кока-Коле почиње оног тренутка када се родио њен оснивач, Џон С. Пембер -1833.године.

Млади хемичар је 1886.год. направио претечу данашње Кока Коле. То је био производ састављен од газиране воде и сирупа. Временом, избацивши алкохол, додавши друге биљне есенције добио је нови сируп без назива, који је, пре свега, **лечи главобољу.**

Прва флаша Кока-Коле може се видети само у музејима. Направио је Хаџинсон Стил.

ТАЈНИ САСТОЈАК Тачна мешавина миришљавих уља задужена је за препознатљиви укус овог пића. Управо ова мешавина представља тајни састојак назива "7X" и он чини свега 1% целокупне формуле.

СИМБОЛ КОКА КОЛЕ Лименка црвене боје, настала је као "оруђе рата". Било је немогуће оставити војнике без омиљеног напитка, али и слање у дотадашњем паковању. Зато су направили ново паковање: лименку која се отвара једноставним притиском прста. Од тада је ново паковање започело нови живот. Кока-Кола је једини производ чија продаја у Великој Британији премашује милијарду.

Данас је Кока-Кола позната и по својим оригиналним рекламама. **Међу најновијим истраживањима које је објављено на универзитету Харвард које показује да је после речи О.К., Кока-Кола друга најпознатија реч на свету!!!**

Кока-Кола је данас након више од сто година постојања један од најпознатијих светских брендова.

избор теме – Стефан Никодијевић :))

Јован Станковић – Јоца од А – до Ш

туристички тех из Ресавице, воли брејк денс, а још више Јелену

А - авион, волим да летим ; I like getting high

Б - брејк денс, смисао живота (сва додатна објашњења су сувишна; дечко је „објаснио“ на републичкој домијади);

В - Викинзи - одувек ме је фасцинирала њихова култура, нпр: - ратовали су да би задовољили Богове; усавршили су уметност ратовања; стигли су први до Америке ;

Г - Гаргамел, мој идол; најбољи ловац на Штрумфове, цео живот их јури - никако да их улови ;

Д - `Де си? - типично Јоцино поздрављање;

Ђ - Ђоле - тврди Ђоле да је бумбаров отров најјачи.....

Е - Е, допуна, `де си?

Ж - не користим то слово много, пиши: жаба;

З - зевзечити се - all day, all night ;

И - пиши „Рудолф“, па њему нос светли, брате;

Ј - Јелена, најбјутифул грлфренд;

К - Киклићка, особа која ме је сурово натерала да ово, то напишем;

Л - локвањ, липа, летва, лама, лицна, лимфна жлезда,

лук, лим, лимун, ламборџини.....;

Љ - љуска од јајета, скоро био Ускрс;

М - кева веома посебна особа у мом животу;

Н - Неандерталци; били су пријатељи

Кромањонцима;

Њ - њупа-супа, сва је деца воле;

О - оториноларингологија;

П - патодегенеризација, шта је то, немам појма;

Р - Ресавчани, најмногбројнији и најмногопунији;

РАСТАНАК - ускоро се растајемо;

С - сугаљ, сад ће скоро зима;

Т - Тутанкамон, историјска личност

Ђ - ђуп са благом. Кад сам био мали сањао сам да ћу

да га нађем, па сам копао и комшије су се љутиле на мене;

У - Украјина, Украјинке, прелепе жене;

Ф - фрула, народни инструмент;

Х - хијерархија;

Ц - ципелићи, омиљени цртани из детињства;

Ч- чучавац - класични проблем првака;

Џ- Џек Хемер - мучим се да урадим тај покрет већ 2 године;

Ш - шишмиш, Бетмен

Анкетирала - Јована Вељковић 302

Наше дике

Мари(Ј)а Јовановић - 2. место у Републици за реторику. Велика причалица награђена за причу о ТИШИНИ **Ђорђе Хаџић** - 1. место математика - Регион - ако је неко расположен да га научи да наместа кревет Ђорђе ће му бесплатно давати часове математике(није важан разред, зна он математику и за 4..разред) **Стефан Петрушевски** - 1. место српски језик - Регион - ученик који врло мало говори, већ неколико година најбољи је из језика - српског. **Савић Милан 215** - 1.место историја регионално **Стојановић Теодора 314** - 2. место регионално **Стојиловвић Ивана 312** - 1. место историја општинско **Голић Ангелина 311** и **Гмитровић Петар 215**- 2.место веронаука општинско **Стојадиновић Милош 111** и **Дејић Миљан 202** - 2. место на општинском кросу **Аврамовић Маријана 310** и **Димитријевић Милош - Металика** - 3. место на кросу **Лукић Далиборка** 8. у куварству у Републици - у Новом Саду на такмичењу 25 градова.

ХРАБРИ, ХУМАНИ, ЗДРАВИ

Јеремић Никола 201 и **Грубач Јелена 314** - добровољни даваоци крви

Ценећи успех у школи, активности и понашање у Дому, Педагошко веће је изабрало најбоље матуранте и одлучило да их награди тренеркама, које ће уз обавезну мајицу са именом дома која се већ традиционално додељује свим матурантима, бити додељене на завршној журци.

Тренеркама ће бити награђени и најбоље пласирани ученици на републичкој домијади, (хип хопери и стрелци). За све учеснике домијада 26. 5. 2012. биће одганизован излет на Златибор.

Лирско вече које је требало да се одржи 17.5.2012 на тераси дома, али је због кише померено за 23.5.2012. Вече је потпуно осмислила и са ученицама прве године и музичком секцијом организује матуранткиња Јована Вељковић, на поклон васпитачима, тако да је сценографија и организација за сада тајна (само смо открили да ће бити нешто с кишобранима, али киша није пожељна).

Најбољи матуранти (насловна страна) - **Милутиновић Невена, Станојевић Катарина, Вељковић Јована, Гмитровић Милена, Јаковљевић Марија, Милетић Јелена, Дамњановић Никола, Јелић Лазар, Милошевић Милан, Никодијевић Стефан, Остојић Денис, Станковић Јован.** (извињавамо се Лази и Денису што нису на слици, јер су тог дана били одсутни).

Издавач: ДУСШ"Јагодина"

редакција: директор **Марко Маљковић**; осмислила и уредила васпитачица **Драгана Киклић**,

ученици новинари: **Јована Вељковић ЈОКА, Јелена Милетић, Гмитровић Милена, Станковић Александра Мими, Бојана Поповић, Даница Милосављевић, Драгана Цветковић, Марија Вулић, Гордана Милосављевић, Марко Комадина. Тања Макић, Стефан Никодијевић, Катарина Радисављевић, Марина Марјановић, Емилија Аћимовић, Тања Милошевић,** - фотографије **ЈОКА** и **Марија Јаковљевић** и са ученичких профила на фејсу;

штампа: „Златна књига“ - **Јагодина**, тираж 200, кум часописа **Ранковић Лазар** - први број - новембар 2005.

